కథా కౌముది

బుడి బుడి అడుగులు ఎం .ఆర్.వి. సత్యనారాయణ మూర్తి

ఐదు నిముషాలనుంచి జగన్నాధం గారు ఎదురుగా ఉన్న మేడమీద కనిపిస్తున్న దృశ్యం కేసి ఏకాగ్రతగా చూస్తున్నారు. లోపల గదిలోంచి బాల్కనీ లోకి వచ్చిన వర్ధనమ్మ భర్త చేష్టలు చూసి విసుక్కుంది. “అలా అస్తమానం వాళ్ళ ఇంటికేసే చూస్తుంటే వాళ్ళు ఏమనుకుంటారు?తప్పుగా భావిస్తారు.లోపలకు వచ్చి టిఫిన్ తినండి.”అని హాలు లోకి వచ్చింది వర్ధనమ్మ.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి బాల్కని లోంచి హాలు లోకి వచ్చారు జగన్నాధం గారు.టీపాయి మీద ప్లేట్ లో వేడి వేడి ఇడ్లిలు ఉన్నాయి.భార్యా భర్తలు ఇద్దరూ టిఫిన్లు తిని,వారి వారి రోగాలకు వేసుకోవాల్సిన టాబ్లెట్లు వేసుకున్నారు.ఆయన పేపర్ చేతిలోకి తీసుకున్నారు, ఆవిడ వంటింటి లోకి వెళ్ళారు.కొద్ది సేపటికి సాంబ్రాణి వాసన గాలిలో తేలుతూ వచ్చి ఆయన ముక్కుపుటాలను తాకింది. ఆ వెనకే ‘జో అచ్యుతానంద,జో జో ముకుందా’అన్న కీర్తన సన్నగా ఆయన చెవుల్ని పలకరించింది.వెంటనే పేపర్ పక్కన పడేసి, ఆ కీర్తన వినసాగారు. ఆ గానం ఆయనకి అలౌకిక ఆనందాన్ని కలిగించింది.

జగన్నాధం గారు రిటైర్డ్ సబ్ కలెక్టర్. కొడుకులు ఇద్దరూ అమెరికాలో ఉన్నారు. స్వంత ఊరు శివపురంలో మేడ కట్టుకుని స్థిరపడ్డారు.కింది పోర్షన్ అద్దెకిచ్చి మేడమీద ఉంటారు. వారి ఇంటి ఎదురుగా ఉన్న మేడమీద పోర్షన్ లో అద్దెకుంటున్నారు జానకమ్మ కుటుంబం. రిటైర్డ్ మాస్టారు ముకుంద రావు ,కింద విశాలమైన పెద్ద గదులు కట్టుకుని అందులో ఉంటూ, డాబా పైన మూడు గదులు ,ఒక రేకుల వసారా కూడా వేసాడు.అందులోకి అద్దెకి వచ్చారు జానకమ్మ,కొడుకు రాఘవ,కోడలు వైదేహి. ఈ మధ్యనే జానకమ్మ కూతురు వసంత పురిటికి వచ్చింది. పదిరోజుల క్రితమే వసంతకి మగపిల్లాడు కలిగాడు. అప్పటినుంచి ఎదురింటిలో సందడి మొదలయ్యింది.

చంటి పిల్లాడి ఏడుపులు,పెద్దవాళ్ళు “ఊరుకో నాన్నా..ఊరుకో”అంటూ సముదాయించడం..పొద్దున్నే చంటి పిల్లాడికి స్నానం చేయించడం ..వాడి రాగాలు ..కోడలు వైదేహి వాడిని వూరుకోబెడుతూ ‘జోల

పాటలు'పాడడం.ఇవన్నీ జగన్నాథం గారు ఆసక్తిగా చూస్తూ ఉంటారు.రెండు ఇళ్ళకి మధ్యదూరం ముప్పై అడుగుల రోడ్ మాత్రమే. అందుచేత ఎదురింటిలో జరిగే ప్రతీది జగన్నాథం గారి ఇంటి బాల్కనిలోంచి చూస్తే స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. జగన్నాథం గారికి చిన్నపిల్లలంటే చాలా ఇష్టం. అందుకే ఉదయమే బాల్కనిలో కూర్చుని ఎదురింటిలో చంటిపిల్లాడికి స్నానం చేయించడం,సాంబ్రాణి ధూపం వేయడం వంటి వాటిని ఆసక్తిగా చూస్తారు.ఆయన అలా చూడడంలో వేరే ఉద్దేశ్యం లేకపోయినా,చంటి పిల్లాడికి దిష్టి తగులుతుందని,వాళ్ళు తన భర్తని ఏమైనా అంటారేమోనని వర్ధనమ్మ భయం. అందుకే భర్తని లోపలకు రమ్మనమని పిలుస్తూ ఉంటూంది.

"ఏమిటో, చంటిపిల్లల అచ్చటా ముచ్చటా చూడాలని మనం ఎంతో ఆశ పడ్డాం. కానీ మన పిల్లలు మన ఆశ తీర్చనే లేదు."బాధగా అన్నారు జగన్నాథం.

"ఏం? మీకేనా, నాకు లేదా ఆ ఆశ. కోడలు పురుడు దగ్గర ఉండి పోయాలని, చంటి పిల్లాడికి లాల పోయాలని, వాడిని కాళ్ళమీద పడుకో బెట్టుకుని ఎన్నో ఊసులు చెప్పాలని అనుకున్నా. కానీ పెద్దాడికి, వాడి అత్తా, మామలే నెత్తిమీద దేవతలు. వాళ్ళు ఇద్దరినే అమెరికా రప్పించుకున్నారు కానీ, మనల్ని రమ్మనమని చెప్పలేదు.పైగా'అత్తయ్య గారూ, మీరూ మావయ్య గారు పెద్దవారు.మీకు ఇబ్బంది కలిగించడం ఇష్టం లేకే, మా వాళ్ళని రమ్మనమని చెప్పాం' అంటూ కోడలు సన్నాయి నొక్కులు. హూ .ఆ అమ్మాయిని అనుకోవడం ఎందుకులెండి.మనవాడు మేతక మనిషి. కోడలు గీచిన గీత దాటడు. రెండో మనవడు పుట్టినపుడు ఇదే భాగోతం.మనల్ని దగ్గరకు రానీలేదు. మనవలు పెద్దవాళ్ళు అయ్యాకే మనకి అమెరికా పిలుపు వచ్చింది.ఏం చేస్తాం?అప్పుడే వెళ్లి పిల్లల్ని చూసి వచ్చాం.మన దురదృష్టం."దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి అంది వర్ధనమ్మ.

"పెద్దవాడి విషయం లో అలా జరిగింది. రెండోవాడు కూడా వాళ్ళ ఆవిడ డెలివరికి, వాళ్ళ అత్తా మామల్నే పిలుచుకున్నాడు. వాడూ మన ఆశల్ని నీరుకార్చేడు."అన్నారు జగన్నాథం.

"మీరు ఎక్కడో అమాయకులులా ఉన్నారు.పెద్దవాడు ఒక బాట వేసి చూపించాడుగా. చిన్నాడు అదే బాటలో నడిచాడు."తేలిగ్గా చెప్పింది వర్ధనమ్మ.

"వాళ్ళ భవిష్యత్తు బాగుండాలని, వాళ్ళు ఏం కోరితే అది చదివించాం. ఎంతో ఖర్చు చేసాం.మనం చూపించిన ఆప్యాయత, అనురాగం లో సగం కూడా వాళ్ళు మనకు చూపడం లేదు.మన చిన్న చిన్న కోర్కెలు కూడా వాళ్ళు తీర్చడం లేదు. పిల్లలకు పెద్ద పెద్ద చదువులు చెప్పించడం కూడా తప్పేమోనని ఇప్పుడు అనిపిస్తోంది"జగన్నాథం గారి మాటల్లో పశ్చాతాపం ధ్వనించింది.

"మనది తప్పు కాదు.పిల్లల ఆలోచనా విధానం తప్పు.తల్లి తండ్రుల చిన్న చిన్న కోర్కెలు తీర్చాలని వాళ్ళు అనుకోకపోవడం తప్పు."అని వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది వర్ధనమ్మ.మళ్ళీ పేపర్ చేతిలోకి తీసుకున్నారు జగన్నాథం.

★★★★

ఒకరోజు సాయంకాలం ఎదురింటి వైదేహి వచ్చింది.”నమస్తే పెద్దమ్మ గారూ,రేపు మా మేనల్లుడిని ఉయ్యాలలో వేస్తున్నాం.మీరు వచ్చి ఆశిర్వదించాలి.”అని వర్ధనమ్మ గారిని బొట్టుపెట్టి పిలిచింది.అలాగే వస్తానని చెప్పింది వర్ధనమ్మ. మర్నాడు ఉదయం నుంచి జగన్నాథం గారు బాల్కనీ లోనే కూర్చుని ఎదురింట్లో జరిగే హడావిడి చూస్తున్నారు. ఒక పేము ఉయ్యాల గది మధ్యలో వేలాడదీసి,నాలుగు తాళ్ళకు పువ్వుల దండలు,బుడగలు కట్టి అలంకరించారు వైదేహి ఆమె భర్త. కాసేపటికి పేరంటాళ్ళు అందరూ వచ్చారు. అందరిలోకి పెద్ద ముత్తైదువ వర్ధనమ్మ చేతిలో చంటి పిల్లాడిని ఉంచి ఉయ్యాలలో పడుకోబెట్టమని చెప్పింది వైదేహి. వర్ధనమ్మ కి ఒక్కసారి వళ్ళు పులకరించింది.ఎంతో ఆనందంతో పిల్లాడిని ఉయ్యాలలో పడుకోబెట్టి నెమ్మదిగా ఉయ్యాల ఊపింది.

ఆ తర్వాత పిల్లాడి అమ్మమ్మ జానకమ్మ, వసంత , వైదేహి ఉయ్యాల ఊపి జోలపాట పాడారు.మిగతా పేరంటాళ్ళు కూడా ఉయ్యాల ఊపి పాటలు పాడారు.వర్ధనమ్మ తను తెచ్చిన గిఫ్ట్ పాకెట్ వసంతకిచ్చి ఇంటికి వచ్చింది.

“ఏమండి, ఇవాళ ఏం జరిగిందో తెలుసా?” ఆనందంతో మొహం వెలిగిపోతుండగా భర్తని అడిగింది వర్ధనమ్మ. బాల్కని లోంచి అంతా చూసినా, భార్య ఆనందాన్ని కొనసాగించాలని, ఏమీ తెలియనట్టు ఆమె కేసి తిరిగి”ఏమిటి వర్ధనం,ఏమిటి విశేషం?”ఆసక్తిగా అడిగారు జగన్నాథం.

“వసంత కొడుకుని నా చేతికిచ్చి ఉయ్యాలలో వేయమన్నారండి” కళ్ళ నుండి ఆనంద భాష్పాలు రాలుతుండగా చెప్పింది వర్ధనమ్మ. భార్య భుజం మీద చేయి వేసి అనునయించారు జగన్నాథం. చీర చెంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుంది వర్ధనమ్మ.

“స్వంత మనవడిని నా చేతులతో ఉయ్యాలలో వేయలేక పోయానని చాలా సార్లు బాధపడ్డాను.భగవంతుడు నా మొర ఆలకించినట్టుగా ఈ రోజు ఆ ముచ్చట వసంత వాళ్ళ బిడ్డ రూపంలో తీర్చాడు” అంది సంతోషంగా. ఈరోజు ఆమె మనసు గాలిలో తేలిపోతోంది. ఒక అపురూపమైన కల సాకారమైతే ఎంత ఆనందంగా ఉంటుందో అంత ఆనందంగా ఉంది ఆమెకి.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. వైదేహి మేనల్లుడిని నిద్రపుచ్చడానికి పాడే పాటలు,అన్నమయ్య కీర్తనలు వింటూ జగన్నాథం గారు పులకించి పోతున్నారు. ఐదవ నెలలో వసంత పిల్లాడిని తీసుకుని అత్తారింటికి వెళ్ళిపోయింది.

ఆడపిల్ల పెళ్లి అయ్యాకా బంధువులు అందరూ వెళ్ళాకా ఆ ఇల్లు ఎలా నిశ్శబ్దంగా ఉంటుందో అలా ఉంది

జానకమ్మ ఇల్లు చంటిపిల్లాడు లేక. జగన్నాథం గారి మనసు మూగబోయి నట్టయింది.ఎదురింట్లో చంటిపిల్లాడి కేరింతలు లేవు,ఏడుపులు లేవు, జోలపాటలూ లేవు. నిశ్శబ్దంగా జైల్లో ఖైదీలలా వాళ్ళ పనులు వాళ్ళు చేసుకుంటున్నారా? అని విస్తుపోతున్నారు జగన్నాథం గారు.

ఒక నెల గడిచాకా వసంత మరల పుట్టింటికి వచ్చింది. శిశిరం తర్వాత వసంత ఋతువు వచ్చి కొత్త చిగుళ్ళుతో వనం కొత్త రూపు దాల్చినట్టు జానకమ్మ ఇంట్లో మళ్ళీ ఉత్సాహం ఉరకలు వేసింది.జగన్నాధం, వర్ధనమ్మల హృదయాలు కూడా సంతోషంతో ఎగిసి పడ్డాయి. రెండు రోజులు గడిచాకా వర్ధనమ్మ ఎదురింటికి వెళ్లి వసంతని పలకరించి చంటి పిల్లాడిని తీసుకువచ్చి జగన్నాధం గారికి చూపించింది. వానకోసం బెంగపెట్టుకున్న

రైతుని వరుణుడు కుంభ వృష్టి తో కరునించినట్టు ఉంది జగన్నాధం గారి మనసు.వసంత కొడుకుని ఎత్తుకుని ముద్దాడారు. చిన్నపిల్లాడి మెత్తటి వళ్ళు తాకగానే ఆయన అలౌకిక అనుభూతికి లోనయ్యారు.అకస్మాత్తుగా ఆయన కళ్ళల్లో సన్నటి కన్నీటి పోర కదలాడింది.నాలుగు రోజులు ఉండి వసంత వెళ్ళిపోయింది.జగన్నాధం గారు చిన్న పిల్లలు ఆడుకొనే బొమ్మలు కొని వర్ధనమ్మ ద్వారా వసంతకు పంపారు.

ఈసారి వసంత నాలుగు నెలలు గడిచాకా పుట్టింటికి వచ్చింది.వంశీ కృష్ణ అడుగులు వేస్తున్నాడు వేడుక చేయాలని.మర్నాడు జానకమ్మ,వైదేహి అరిసెలు చేసి పేరంటాల్లను పిలిచి, వంశీ చేత అరిసెల మీద అడుగులు వేయించారు. ఆ హడావిడి అంతా జగన్నాధం గారు బాల్కని లోంచి చూసారు. పేరంటానికి వెళ్లి ఇంటికి వచ్చిన భార్యని పిలిచి ,"ఆ వేడుక మన ఇంట్లో కూడా చేస్తే నాకు చూడాలని ఉంది"అని అన్నారు.

భర్త మాటలకు ఒక్క క్షణం ఆలోచనలో పడింది వర్ధనమ్మ."మన నట్టింట్లో కూడా చిన్న పిల్లలు బుడి బుడి అడుగులు వేస్తే చూసి ఆనందించాలని నాకూ ఉంది.వాళ్ళు ఏమనుకుంటారో అని జంకుగా ఉంది.రేపే అడిగి చూస్తాను.మన అదృష్టం బాగుంటే వోప్పుకుంటారు.లేకపోతే ..."అని నిట్టూర్చి లోపలకు వెళ్ళింది వర్ధనమ్మ.మర్నాడు జానకమ్మ ఇంటికి వెళ్ళింది.

"వదిన గారూ, మిమ్మల్ని ఒక కోరిక కోరాలని వచ్చాను.కాదనరనే అనుకుంటున్నాను."అంది వర్ధనమ్మ.

"అయ్యో,అంత మాట ఎందుకు?ఏం కావాలో చెప్పండి"సౌమ్యంగా అడిగింది జానకమ్మ.పెద్ద ఉద్యోగస్తుడి భార్యనన్న భేషజం లేకుండా అందరితో కలిసిపోయే వర్ధనమ్మ అంటే జానకమ్మకి చాలా గౌరవం.

"మా వారికి చిన్నపిల్లలు అంటే చాలా సరదా.మీ వంశీ చేత మా ఇంట్లో కూడా అడుగులు వేయించాలని ఆయన ముచ్చట పడుతున్నారు.మీరు,వసంత ఏమి అనుకోకుండా వంశీని రేపు మా ఇంటికి తీసుకురాగలరా?"

"భలేవారే,తప్పకుండా వంశీని తీసుకు వస్తాము.దానికేం భాగ్యం."అంది నవ్వుతూ జానకమ్మ.ఆమెకి కృతజ్ఞతలు చెప్పి ఆనందంగా ఇంటికి వచ్చింది వర్ధనమ్మ."ఏమండోయ్, వాళ్ళు వప్పుకున్నారు"అని సంతోషంగా భర్తకి చెప్పింది.జగన్నాధం గారి మొహం ఆనందంతో వెలిగిపోయింది.వెంటనే స్కూటర్ మీద బజార్ కి వెళ్లి రెండు చీరలు,పిల్లాడికి డ్రెస్ కొన్నారు.స్వగృహ ఫుడ్స్ లో ఏభై అరిసెలు పాక్ చేయించి తీసుకువచ్చారు.

మర్నాడు సాయత్రం వర్ధనమ్మ హాలు లో తన పట్టుచీర పరచి దాని మీద అరిసెలు పెట్టింది.వంశీ రాగానే

వర్ధనమ్మ,వైదేహి వసంత ల సహకారంతో వాడికి పట్టుబట్ట కట్టి,మేడలో హారాలు వేసి,నెమలి పించం పెట్టి కృష్ణుడిలా అలంకరించింది. వంశీ చేయి పట్టుకుని అరిసెల మీద అడుగులు వేయించింది.జగన్నాధం గారు సెల్ ఫోన్లో ఆ దృశ్యం వీడియో తీసారు.తర్వాత జగన్నాధం గారు వంశీ చేయి పట్టుకుని అరిసెల మీద నడిపించారు.ఈ దృశ్యాన్ని వర్ధనమ్మ వీడియో తీసింది.వైదేహి,వసంత ఆ వృద్ధదంపతుల ఆనందం చూసి చాలా ముచ్చట పడ్డారు.ఈ ఘట్టం పూర్తికాగానే వర్ధనమ్మ, వాళ్ళు ముగ్గురికి బట్టలు పెట్టింది.

"ఇప్పుడు ఇవన్ని ఎందుకండీ?"మొహమాటంగా అంది వసంత.

"నన్ను నీ మావయ్యగా అనుకో. కాదనకు"అన్నారు జగన్నాధం గారు.ఆయన అలా అనగానే ఏం మాట్లాడలేక పోయింది వసంత. ఆమె వున్న వారం రోజులూ వర్ధనమ్మ వంశి ని తీసుకురావడం,జగన్నాధం గారు వాడి చేయి పట్టుకుని బుడి బుడి అడుగులు వేయించడం,తర్వాత తను కొన్న బొమ్మలతో వాడితో కలిసి ఆడుకోవడం చేసేవారు. కింద అద్దెకున్న కంప్యూటర్ నేర్చుకుంటున్న అబ్బాయిని పిలిచి వంశీ తో ఉన్న వీడియోలకు కృష్ణుడు మీద ఉన్న పాటలను మిక్స్ చేయించారు. రోజూ ఆ వీడియోలు చూస్తూ ఆనందపడే వారు.

ఒక రోజు బాల్కనిలో కూర్చుని భార్యతో"ఎన్నాళ్ళ నుంచో కంటున్న కల వంశీ వలన నెరవేరింది వర్ధనం.నాకు చాలా తృప్తిగా ఉంది."అని అన్నారు జగన్నాధం. ఆవిడకూ చిన్న పిల్లాడు తమ నట్టింట్లో తిరగడం ఎంతో సంతోషం కలిగించింది. 'వంశీ కృష్ణా,యదు వంశీ కృష్ణా'అంటూ వచ్చే ఆ విడియోలు చూస్తూ ఆమె కూడా ఎంతో ఆనంద పడుతోంది.

ఒక రోజు ఉదయం నిద్రలేచి తన పనులు చూసుకుని వచ్చిన వర్ధనమ్మ కి భర్త ఇంకా నిద్ర లేవకపోవడంతో గదిలోకి వచ్చి చూసింది.జగన్నాధం గారు నిద్రపోతూనే ఉన్నారు.అనుమానం వచ్చి 'ఏమండి' అంటూ గట్టిగా పిలిచి ఆయన్ని కదిపింది. ఆయన కదలలేదు.అది నిద్ర కాదు దీర్ఘనిద్ర అని ఆమెకి తెలిసింది.

ఒక్కసారి 'ఏమండి"అంటూ బిగ్గరగా అరిచి దుఃఖపడసాగింది.వర్ధనమ్మ ఏడుపుకి జానకమ్మ,వైదేహి గబ గబా పరుగెత్తుకు వచ్చారు. మంచం మీద ప్రశాంతంగా ఉన్న జగన్నాధం గారు,పక్కనే రోదిస్తున్న వర్ధనమ్మ గారిని చూసి ఖిన్నులైపోయారు ఇద్దరూ.వర్ధనమ్మ దగ్గరకు వెళ్లి ఓదార్చారు."ఆయన కోరిక తీరింది,నన్ను వంటరిదాన్ని చేసి వెళ్లి పోయారు"అంటూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు వర్ధనమ్మ.

సరిగ్గా అదే సమయానికి 'వంశి కృష్ణా,యదు వంశి కృష్ణా' అంటూ సెల్ ఫోన్ లో వీడియో ఆన్ అయ్యింది. ముగ్గురూ నోటమాట లేక ఆ వీడియో కేసె చూడసాగారు.వంశి బుడి బుడి అడుగులు వేస్తూ కనిపించాడు వీడియోలో. రోజూ ఆ సమయానికి ఆ వీడియో చూడడం ఆయన అలవాటు. అప్పుడు వర్ధనమ్మకి కనిపించింది తలదిండు పక్కన కవర్. ఆమె ఆతృతగా కవర్ తీసి చూసింది. చదివి తర్వాత వైదేహి కి ఇచ్చింది. చదివిన వైదేహి ఆశ్చర్యపోయింది.

ఐదు లక్షల రూపాయలకు ఒక చెక్కు, దానితో చిన్న స్లిప్ "వంశీ కృష్ణ ని బాగా చదివించండి...తాతయ్య "

.

COMMENTS